

متن پرسش

به نام خدا و با عرض سلام مدتی است روایاتی ذهن من را مشغول کرده که بوی تجری از ان می آید و نافی عمل و نقش ان در سرنوشت است مثلاً روایتی قریب به این مضمون دیدم که فردای قیامت شخصی را که پرونده اش پر از گناهان کبیره است کا رنامه اش را بدستش می دهند او طبق عادت دنیا می گوید بسم الله الرحمن الرحيم وقتی به کار نامه اش نگاه می کند هیچ اثری از گناهانش نیست یا شخصی محکوم به جهنم بخا طر گناهن زیادش می شود وقتی او را به سوی آتش می برند به پشت سرش نگاه می کند می پرسند چکار داری می گوید من در دنیا فکر می کردم خدا مرا می بخشد خداوند می فرماید دروغ می گوید اما او را به بهشت ببرید روایات نقل به مضمون بود جالب است او حتی در قیامت دروغ می گوید و همین دروغ او رابهشتی می کند در سوال ۶۶۳۱ در پاسخ فرموده آید این روایات در صورتی مفید است که با اقتضائاتش باشد در حالی که در ان روایت می فرماید اگر کسی این دعا را یک بار بخواند در حالی که اهل گناهان کبیره با شد و حتی توبه هم نکرده باشد اری می توان گفت در صورتی که مقتضی موجود و مانع مفقود باشد اثر دارد ولی این روایات به گونه ای سخن می گوید که با نبود مقتضی و بود ن مانع بیشتر می سازد لطفا در این باره راهنمایی فرمایید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر صورت باید در دل روایت متوجه آن نکته‌ی ظریفی که مغایر حکمت الهی نیست باشیم. مگر توبه جز این آن است که انسان به خدا برمی‌گردد و دارای شخصیتی دیگر می‌شود و مگر جز این است که در قیامت انسان فقط با ملکات خود عمل می‌کند و آن هم بر مبنای قلب؟ واقعاً اگر کسی آن‌جا بتواند یک بسم‌الله‌الرحمن‌الرحیم بگوید چیزی جز رجوع به حق در او می‌ماند هرچند از نظر عملی گناهانی داشته باشد؟ موفق باشید